

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 8. Eadem P. P. Franciscanis accidisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

procurrere, atque ad se trahere! quoties, negant se esse domi, cum tales aduenæ fores pultant? Neq; idcirco diffidendum, quia nouit Deus, in cuius manu sunt corda hominum, etiam de parcos Eucliones, ad succurrendum suis, commouere. Quod eò illustrius est opus, quemadmodum & mirabilius est, è pumice, quàm è fonte, aquam elicere.

§. VIII.

Eadem PP. Franciscanis accidisse.

De D. Francisco scribitur, eum, quoties suos aliò amandaret, nullum illis aliud uaticum dare consueuisse, quàm illud Psalmi: *Iacta super Dominum cogitatum tuum, & ipse te enutriet*: cuius versiculi fides, instar omnis peculij, erat. Accidit, ut duobus ab eo peregrinatum missis, diemq; iam ferè totum, via inediâq; confectis, vires deficerent, quin ut stipe ostiatim flagitatâ, nihil à quopiam mortalium porrigeretur. Quàm pronum est, tali tempore, homines fieri subtristes & impatientes? Quàm facilè sollicitudo futuri & præsens inopia confidentiam labefactat? Et tamen, in his ipsis uiris, pusillanimitatem Deus censuit castigandam. Misit igitur ex astris adolescentem ipsis astris formosiorrem, qui, interrogatâ causâ, ob quam adeò

Psalm. 34i

23.

deiecti animis essent, binos eis panes exhibuit; quibus dum illi assidentes humi suavissimè vescerentur, cepit eos asperis verbis castigare: *Homines*, inquit, *modicæ fidei, cur divina cura iam diffidebatis? Non vobis in mentem veniebat verborum illorum Prophetæ, quæ tam sæpe vobis S. Pater vester inculcauit; Iacta cogitatum tuum in Domino, & ipse te enutriet, cum eius videlicet bonitas ne bestijs quidem agri desit? Quamobrem hoc scitote, nullam ob aliam causam distulisse Dominum operam suam, nisi ut fame ipsa diffidentiam vestram puniret.* Dixit hæc, & complura alia talia; ubi loqui cessavit, cessavit pariter etiam conspici. Satis illi fuit, cum corpore mentem etiam illorum pavisse. Nos quoque inde pascamur, neque statim animis concidamus, si non illico manna è cælo cadit, aut è nubibus nobis aduolant coturnices. Illo nos solemur, illud identidem animo volumus: *Quo modo miseretur pater filiorum, miserus est Dominus timentibus se: quoniam ipse cognouit figmentum nostrum.* Scit ergo nos indigere; &, tanquam pater, non sinit indigere, ad desperationem. *Miseretur, ut Pater; iuuat ut Dominus; præuenit, ut Deus.*

Psal. 102.
13.